

Opera bez hudby V chaloupky stínu

Jára Cimrman

V chaloupky stínu
Libreto opery

(Na jevišti sedí sousedé s fajfkami a staročeskými čepicemi. Vejde Jíra, rovněž s fajfkou a čepicí. Na zádech má nůši.)

1. soused:

Hej hola, susede!

Hej hola! Hola! Hola! Hola!

Hej hola, susede!

Hej hola. Hej hola. Hej hola.

Jíra:

Zdá se, že mě někdo volá.

Kdo to může být?

Kdo mě tady ruší

a nedá mi klid,

když jdu domů s nůší?

Kdo to může být?

Není to snad pěnkvavice?

Sousedé:

Chacha, chacha, chacha!

Jíra:

Nebo zvonek ze zvonice?

Sousedé:

Chacha, chacha, chacha!

Jíra:

Raději se rozhlédnu,

kolem sebe pohlédnu.

Sousedé:

Raději se rozhlédne,

kolem sebe, kolem sebe, kolem sebe pohlédne.

Jíra (rozhlédne se a spatří sousedy):

To jsem se lek a zastyděl,

že jsem vás hnedle neviděl.

Já se tu plahočím, žízni snad zhynu,

vy si tu sedíte v chaloupky stínu.

1. soused:

V chaloupky stínu dobře

2. soused:

dobře

3. soused:

dobře

4. soused:

dobře

1. soused:

dobře

2. soused:

dobře

3. soused:

dobře

4. soused:

dobře

1. soused:

dobře

2. soused:

dobře

3. soused:

dobře

4. soused:

dobře

1. soused:

nám.

2. soused:

Pověz, Jíro, kde jsi byl,
a jak jsi tam po, po, po,
popo, popo, popo, pořídil?

Jíra:

Byl jsem ve městě
porozhlédnout se po nějaké nevěstě.

Sousedé:

Hleďme ho!

Jíra:

Vyšel jsem hned za rozbřesku.

Sousedé:

Hleďme ho!

Jíra:

Zvolil jsem si mezi poli stezku.

Sousedé:

Hleďme ho!

Jíra:

Aj, kroky!

Ne, to vzletěl skřivánek.

A zpívá, jásá, až to v srdci hraje.

Hlásej, ptáčku, hlásej, hlásej dobrý den...

Sousedé:

Dobrý den, dobrý den...

Jíra:

Aj, dobrý den.

Z trávy kvítek raný vstal,
jitra záři políben, aj, políben.

Jásej, zpívej, jásej, skřivánku,

pozdrav růže červánků,

jásej, zpívej, jásej, zpívej, jásej, jásej!

3. soused:

Tož nevěstu jsi hledal, povídáš,

Pak nám tedy pověz, kde ji máš.

Jíra:

Chodil jsem po náměstí,
neměl jsem žádné štěstí.

Ženských tam bylo jako v úle včel,

tu, co jsem hledal, jsem však nenašel.

4. soused:

Jaká by byla dle tvého gusta?

Maličká, dlouhá, tenká či tlustá?

Jíra: Hledal jsem nevěstu s holou zadnicí,
která by nezhrdla chudou světnicí.

2. soused:

Pověz, Jíro, na mou duši,

proč jsi hledal ženu s nůšší?

Jíra:

V nůši mám, sousedé, deku na přikrytí,
abych ji nevedl s nahou řití.

1. soused:

Ženy se ti zachtělo, Jíro?

K čemu, k čemu, k čemu? Není ti lépe samotnému?

Jíra:

Domek by mi vysmýčila,

domek by mi vysmýčila,

domek by mi vysmýčila,

ženuška ta moje milá.

Sousedé:

Což bys to sám nesvedl?

Jíra:

Vysmýčiti, vysmýčiti,
s tím si umím poraditi.
Zaméstí a vynést smetí,
kdo by mi však rodit děti?

2. soused:

Pravdu máš!

Sousedé:

On pravdu má!

2. soused:

Pravdu máš!

Sousedé:

On pravdu má!

2. soused:

Pravdu máš!

Sousedé:

On pravdu má!

2. soused:

Děti jak známo vznikají,
když se dva mají rádi.
Smysl pro pořádek však nemají,
vysmýčený domek ti zase zaneřádí.

Jíra:

Pravdu máš!

2. soused:

Já pravdu mám!

(Sousedé vstanou a postaví se - sepjaté dlaně na prsou - do řady.)

1. soused (pětiverší několikrát opakuje):

Rozmysli si, Jíro, rozmysli,
na své štěstí dobře pomysli.
Ty v domečku máš svatý klid,
můžeš chodit do hospody,
karty mastit, pivo pít.

(Ve chvíli, kdy 1. soused recituje 3. verš podruhé, přidá se s recitací celého pětiverší 2. soused. Hned na to stejným způsobem 3., pak i 4. soused. Nakonec i Jíra. Text je tedy u každého z recitujících kánonicky posunut, a vznikne tak pozoruhodný zmatek.)

Jíra:

Rozmyslím si, chlapci, rozmyslím,
na své štěstí dobře pomyslím.
Já v domečku mám svatý klid,
budu chodit do hospody,
karty mastit, pivo pít.

Sousedé:

Ejchuchu!

(Závěrečný akord z magnetofonového záznamu.)